

Frumusețea - Celui mai frumos nume

Ioan Daniel

Ieșisem să-mi pasc oile
Pe munții cei înalți
Ai lui Israel

Acolo unde cerul
Se săruta cu pământul
La îmbucătura apelor
Lângă fântână

Îmi era aprinsă limba
Și cântam
Cântarea oilor

Fluierul
Nu-mi dădea odihnă
Nicidecum

Și pas cu pas
Mioarele mă urmau
Ca într-o noapte de basm
Pe umerii apelor

Îmi era dor
De-o poiană aprinsă
Îmi era dor
De Numele Tău
O Doamne

Și mi se revărsau uneori
Undele
Până la miezul apelor
În străfulgerarea vremii
Cu iarba

Despre Tine
Doamne
Acolo pe munți
am învățat profunzimile
am atins
izvoarele
și chipul Tău
ți l-am văzut prin credință
Ni se spunea

în scrierile sfinte
că Tu ai să vii
c-o să ne scoți
dintre cei morți
și-o să ne aduci
mântuirea
Cît Te doream
și-ți așteptam
Ființa
acolo
la izvorul acela
de sub stâncă
Dar într-o vreme
ne-am retras cu turmele
mai mulți păstori
pe câmpiile Betleemului
și într-o noapte
pe când oile ni le păzeam
ne-a-nvăluit o lumină
strălucitoare
și-am căzut
la pământ
Un înger ni s-a arătat
c-un chip
ca zăpada
și-mbrăcat în lumină

Vă aduc o veste bună
ne-a spus
astăzi
vi s-a născut un Mântuitor
care este Hristos Domnul

și-o oaste cerească
s-a unit cu îngerul
de părea că cerul întreg
a-nghițit pământul
și doar pe palme
îl poartă
vai
cum ne-am fi ascuns
în noi înșine
cu toții

Auzi
Mântuitorul iubit
pe care-l așteptam
de atâta vreme

auzi
astăzi s-a născut
vai
părea că toate izvoarele
cele cerești
și cele ale planetei
Terra
au răbufnit deodată
toate împreună
și universul întreg
l-au inundat cu-o apă
nevăzută de ochi
omenești

parcă simțeam
că s-a rupt ceva în mine
că totul ce văd
și tot ce aud
e doar un vis frumos
din anii ciudatei copilării

și-am plecat în grabă
cu toții

am uitat de oi
și de turme

noi eram oile
în căutare de păstor

oile risipite
pe munții cei înalți ai lui Israel

la marginea Betleemului
l-am zărit
era
acolo
acolo
într-o iesle sărăcăcioasă
Cel care a zidit lumina
El
Creatorul
în ieslea din Betleem
și totuși
era un copilăș
micuț și plătând
cu ochii noștri
am văzut

ce ne spusese îngerul
totul
era adevărat
în ieslea
aceea sărăcăcioasă
cu ochii noștri
am zărit
Adevărul
da
Adevărul
era acolo
atât de blând
și minunat
în trupușorul acela mic
Însuși
Cel Prea Înalt
și-a ascuns chipul
vai
Însuși Dumnezeu
într-un trupușor de copil
atît de plăpând

era Mântuitorul iubit
pe care-l așteptasem atâta
Isus
am istorisit ce ne spusese îngerul
cum ni s-a arătat
și ne-am întors la turme
căci noi
păstorii
ne-am întâlnit cu Păstorul
cu El
Adevărul
Cu Isus
Cel mai frumos
Nume
De pe pământ
iulie 1996